

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z odwołania X. Y.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Białymstoku, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2023 r., poz. 125,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 1 kwietnia 2026 r.,

na skutek skargi X.1 Y.1 na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NKRS 83/23,

1. odrzuca skargę;

2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego na rzecz skarżącej X.1 Y.1 kwotę 200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

UZASADNIENIE

Skargą na przewlekłość postępowania z 4 czerwca 2025 r., X.1 Y.1 zastępowana przez pełnomocnika procesowego - adw. B. L., wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym Izbą Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, sygn. akt I NKRS 83/23 w sprawie z odwołania X. Y. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na

stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Białymstoku, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2023 r., poz. 125, z udziałem X.1 Y.1 (I); wydanie sądowi rozpoznającemu sprawę - Sądowi Najwyższemu Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych zaleceń do podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności zmierzających do możliwie jak najszybszego zakończenia postępowania (II); na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. z art. 12 ust. 4 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania przyznanie od Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego na rzecz X.1 Y.1 sumy pieniężnej w wysokości 20.000.00 zł (III); zasądzenie od Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego na rzecz X.1 Y.1 zwrotu kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych (IV).

W uzasadnieniu podniesiono, że „na jego nadmierną długość wpływ miało postanowienie z dnia 19 marca 2024 r. o zawieszeniu postępowania, wydane bez jakiegokolwiek umocowania, przy jednoczesnym zaniechaniu jakichkolwiek merytorycznych czynności w okresie od dnia wpływu do Sądu Najwyższego odwołania X. Y. tj. od dnia 24 listopada 2023 r.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej „w toku postępowania w sprawie”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że postępowanie w sprawie zostało zawieszone postanowieniem z dnia 19 marca 2024 r. i do dnia wniesienia skargi nie zostało podjęte. Tym samym, postępowanie w sprawie nie toczy się.

Zgodnie z art. 179 § 3 k.p.c. podczas zawieszenia sąd nie podejmuje żadnych czynności z wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania

albo zabezpieczenie powództwa lub dowodu. Czynności podejmowane przez strony, a niedotyczące tych przedmiotów, wywołują skutki dopiero z chwilą podjęcia postępowania. Wbrew twierdzeniom strony skarżącej Sąd Najwyższy nie może podejmować „jakichkolwiek merytorycznych czynności”, tylko te, które zostały wymienione art. 179 § 3 k.p.c.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego sąd rozpoznający skargę nie jest uprawniony do merytorycznej oceny poprawności decyzji o zawieszeniu postępowania, jeżeli ocena ta musiałaby przesądzić o sposobie rozstrzygnięcia sprawy objętej skargą (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 listopada 2020 r., I NSP 166/20 i powołane tam orzecznictwo). Ocena zasadności postanowienia o zawieszeniu w postępowaniu o przewlekłość, nie może wkraczać w sferę objętą niezawisłością sędziego w sprawie głównej, prowadzić ani zastępować środka zaskarżenia, zwłaszcza w sytuacji, kiedy ustawodawca go nie przewidział.

Z tych też względów, skarga X.1 Y.1 na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NKRS 83/23, z uwagi na jej niedopuszczalność podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Podstawę orzeczenia o kosztach sądowych w pkt 2 sentencji – uiszczonej przez skarżącą X.1 Y.1 opłaty od skargi w kwocie 200 zł – stanowi art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość, zgodnie z którym uwzględniając lub odrzucając skargę, sąd z urzędu zwraca uiszczoną od niej opłatę.

Grzegorz Żmij

[kf]

[a.ł]